

[Undervisningsministeren.]

Udvalget maanedlige Opgørelser, specificerede som Budget og Regnskab“

o. s. v. For saa vidt er jeg ganske enig med det ærede Medlem, hvis jeg skal forstaa ham saaledes, i, at Ministeren bør samraade sig med Kontrolkomiteen, ifald et saadant Spørgsmaal opstaar.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om jeg, hvis den nuværende konstituerede Direktør, altsaa Direktør Adam Poulsen, paa Grund af Sygdom ikke kunde fortsætte, havde en anden Mand. Det er den Slags Spørgsmaal, man ikke kan svare paa, naar Sagen ikke er overvejet til Ende og der ikke er truffet Beslutning i Ministeriet; det forstaaer det ærede Medlem sikkert. Men jeg har allerede sagt, at Teaterlovens Udførelse i Livet selvfølgelig ikke kan være knyttet til en enkelt Person. Selv om jeg har ment, at een Person var den rigtige, og paa det dybeste beklager, om denne ene paa Grund af et tungt Skæbneslag, paa Grund af højst alvorlig og langvarig Sygdom ikke er i Stand til at føre Sagen ud i Livet, saa er en Lov som denne ligesom alt andet her i Verden ikke knyttet til en bestemt Person. Der er, saa meget kan jeg godt sige, Mænd, som vilde være i Stand til at føre Sagen ud i Livet, og som vilde paatage sig det. Jeg tror for Resten, det ærede Medlem i Fjor nævnte nogle Bogstaver, bag hvilke der fandtes Navne, bag hvilke der igen fandtes nulevende Personligheder, om hvilke det ærede Medlem, hvis jeg da ikke husker fejl, sagde, at de vilde være velskikkede dertil. Saa det ærede Medlem har jo en lille Samling paa Haanden. Der findes sikkert Mænd, som kunde gaa ind til den Gerning, hvor dybt vi end maa beklage det, hvis den Mand, som jeg i Fjor betroede denne Gerning, paa Grund af Sygdom skulde blive slaaet ud.

Justitsministeren (Zahle): Det er nogle Udtalelser af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), der har givet mig Anledning til at bede om Ordet, skønt der ikke er sket nogen direkte Henvendelse til mig. Jeg beundrede i høj Grad den smukke Maade, hvorpaa det ærede 7de Medlem for 6te Kreds begyndte sin Tale, med at erkende, at det var Folketinget, der skulde øve den overvejende Indflydelse paa Finansloven, og at det blot var et Slags Tilsyn med, at alt gik rigtigt til, der skulde udøves fra Landstingets Side. Det var en overordentlig smuk Begyndelse, og jeg vilde have glædet mig saare, hvis Talen havde

været af samme smukke Art lige til Slutningen. Men paa Grund af en Misforstaaelse kom det ærede Medlem til et fejlagtigt Resultat paa et vigtigt Punkt, og det er for at gøre mit til at retlede det ærede Medlem — hvis jeg tør bruge det Udtryk, i den bedste Mening — og for at vejlede det høje Ting, at jeg har begæret Ordet.

Det var med Hensyn til Spørgsmaalet om de 3½ Mill. Kr., der foreslaas anvendt efter Reglerne i Loven af 4. Oktober 1919 angaaende Bortsalg af Jord i offentligt Eje, at det ærede Medlem kom til et Resultat, som jeg mener ikke er rigtigt. Grunden til, at jeg har bedt om Ordet, er nu den, at det var mig, som i sin Tid gennemførte Loven om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, hvilken Lov stod i saa overordentlig nær Sammenhæng med Loven af samme Dato om Afhændelse af Jord i offentligt Eje. Jeg mener derfor at have nogen Forudsætning for at kunne udtale mig om, hvad Hensigten med denne Sammenhæng mellem de to Love var, og heldigvis behøver jeg ikke at holde mig til, hvad der har været skjulte Tanker, den Gang disse Love blev vedtaget; men hvad jeg har tænkt mig paa dette afgørende Punkt, blev udtrykkelig udtalt under Lovforslagets første Behandling i det høje Folketing. Æren for, at dette skete, tilkommer i første Række det daværende Medlem af Folketinget Hr. Brorsen. Den 20. Februar 1919 — refereret Sp. 3744 i Folketingstidenden — udtalte det daværende Medlem af Folketinget Hr. Brorsen sin Beklagelse over, at der ikke var givet tilstrækkelig Besked om, hvor Pengene skulde komme fra til de Udgifter, som Loven angaaende Bortsalg af Jord i offentligt Eje medfører. Hr. Brorsen siger, at efter hans Mening er Lovforslagene

„ganske ufærdige i saa Henseende. Det eneste, man finder, er en Paragraf, hvorefter der skal indbetales 90 Mill. Kr. til en Jordfond. Men det er jo klart, at naar der kommer i Tusindvis af Bøgeringer, vil det ikke være ret længe, inden disse 90 Millioner vil være forduftet.“

Man ser, at det ærede Medlem Hr. Brorsen paa den ene Side venter, at der vil komme mange Henvendelser om at faa Jord, og at det derfor ikke kan dreje sig alene om den Jord, man fik fra Lenene og Præstegaardene, men at der ogsaa maa være Tale om indkøbt Jord. Det fremgaar ogsaa deraf, at han mener, at de 90 Mill. Kr. ikke er tilstrækkelig Driftskapital til hele